

REWITALIZACJA ZAMKNIĘTEJ KOPALNI WĘGLA W OŻYWIONE CENTRUM NAUKI I SZTUKI

Linki:

[Opis dobrej praktyki w jęz. angielskim](#) ↗

[Więcej informacji](#) ↗

Stara Kopalnia Centrum Nauki i Sztuki w Wałbrzychu jest dziś nowoczesnym ośrodkiem naukowo-artystycznym i popularną postindustrialną atrakcją turystyczną w Polsce.

Wydobycie węgla zawsze odgrywało strategiczną rolę w rozwoju gospodarczym Wałbrzycha. Zamknięcie zakładów górniczych w 1990 r. miało drastyczne konsekwencje, ponieważ ponad 20 000 pracowników straciło pracę. Ponadto istniało zagrożenie, że infrastruktura przemysłowa, zabytkowa architektura i maszyny górnicze o znaczeniu historycznym zostaną utracone i zapomniane. Aby podkreślić znaczenie dziedzictwa górniczego, w byłej kopalni Julia w 2010 r. rozpoczął się udany proces rewitalizacji. Miejsce to znane jest dziś jako Stara Kopalnia Centrum Nauki i Sztuki. Zachowanie dziedzictwa kulturowego, poprzez konserwację, zabezpieczenie i ochronę budynków przemysłowych i artefaktów górniczych było niezbędne dla utrzymania tożsamości górniczej Wałbrzycha. Każdy z odnowionych budynków zyskał nowe zastosowania i funkcje. Stara Kopalnia składa się z kilku niezależnych oddziałów, w tym Muzeum Przemysłu i Techniki, Centrum Ceramiki Unikatowej i Galerii Sztuki Współczesnej. Położony w miejscu jednego z najstarszych i najlepiej zachowanych zespołów przemysłowych, multidyscyplinarny obiekt szybko stał się głównym celem turystycznym. Projekt ma na celu ożywienie życia społecznego w Wałbrzychu i całym regionie. Głównym celem jest zwiększenie liczby działań i inicjatyw podnoszących świadomość kulturową i ułatwiających dostęp do sztuki i historii górnictwa. W konsekwencji zwiększa to świadomość społeczną, aktywizuje lokalne społeczności i zwiększa atrakcyjność turystyczną.

Potrzebne zasoby

Łączna wartość projektu wynosi 166 258 411,34 PLN (ok. 40 000 000 EUR), w tym 50 303 576,27 PLN (ok. 12 000 000 EUR) ze środków Unii Europejskiej. Około 300 pracowników, w tym pracownicy budowlani, uczestniczyło w projekcie rewitalizacji. Obecnie zatrudnionych jest 46 osób.

Dowód sukcesu

Dzięki unikalnemu i wyjątkowemu postindustrialnemu charakterowi Centrum stało się regularnie odwiedzanym miejscem. Łączna liczba odwiedzających wyniosła 107 000 w 2017 r., co stanowi 52% wzrost w stosunku do pierwszego roku działalności. Tereny i przestrzenie poprzemysłowe umożliwiają organizację różnego rodzaju imprez i wystaw, zarówno wewnątrz, jak i na zewnątrz (łącznie 190 w 2017 r.). Przeprowadzono wiele projektów kulturalnych i edukacyjnych dla miejscowej ludności, w tym wykłady i warsztaty.

Napotkane trudności

Podupadanie dawnego kompleksu przemysłowego i jego historyczny charakter w połączeniu z problemami geologicznymi: np. trudne warunki gruntowe doprowadziły do dodatkowych prac i opóźnień w projekcie. Ponadto wielu wykonawców pracujących na budowie nie mogło uniknąć wzajemnych zakłóceń.

Możliwości wykorzystania

Wiele regionów porzuciło tereny poeksploatacyjne potrzebne do odbudowy. Mogą dowiedzieć się o tym procesie. Rewitalizacja obejmuje renowację i adaptację budynków dla nowych funkcji, ale głównym procesem jest ożywienie obszaru. Dawna kopalnia węgla została przekształcona w wielofunkcyjne nowoczesne centrum nauki i sztuki, które zaspokaja potrzeby lokalnych mieszkańców i turystów. To miejsce zaspokaja istotne potrzeby lokalnych społeczności, zwłaszcza byłych górników, którzy pracowali w tym miejscu od dziesięcioleci. Emerytowani pracownicy cenią wspomnienia z przeszłości i czerpią przyjemność z tożsamości i historii ich dawnego miejsca pracy. Oznacza to, że miejsce stanowi pomost między przeszłością a przyszłością i jest motorem rozwoju gospodarczego opartego na turystyce. Faza eksploatacji obejmująca działanie obiektu powinna być traktowana jako wielopoziomowy program operacyjny, reprezentujący szeroki zakres jednostek. Solidny wysiłek włożony w tę fazę zapewnia sukces projektu.

**DOLNY
ŚLĄSK**

